

ženec prizna, sodnik določi, kupec kupi, itd., kajti slična dejanja izražati je nedovršnikom n. pr. toženec priznava, sodnik določa, kupec kupuje itd.

c) V označevanje futura ne potrebujejo dovršni glagoli nikdar in nikder pomožnega glagola »biti«.

Povse neslovanska je torej pisava s pomožnim tem glagolom n. pr. v stavkih (ali stavekih) zbor se bo sešel, kralj bo prišel z vojniki (ali vojniki), duhovnik bo stopil, odpovedal se bom hudiču itd.

Skrajni čas je, odpraviti za vselej tako barbarščino, kajti enakim stavkom glasiti se je načinom, glasečim se v vseh družih slovanskih narečjih in po nekatere kraje tudi še na Slovenskem tako-le: zbor se snide, kralj pride z vojniki (ali vojniki), duhovnik stopi, odpovem se hudiču itd.

Branja, učenja in uvaženja dostojna je v tem oziru gosp. Bežkova razprava, priobčena v lanskem »Ljubljanskem zvonu«. Blagovoli jo uvažiti slavno uredništvo.

Glagoli pozvati, oprostiti, obstati, pristati, ogrniti glasé se v nedovršniku: pozavati, oprasčati, obstajati, pristajati, ogračati, nikakor pa ne, kakor se navadno piše: pozivati, (kar je le prvatizen), oprostovati ali oproščati, obstojati, pristopati, ogrinjati.

Prosim ponižno oproščenja. Nikdar ne bi se bil oglasil, da ne bi v mislih imel slovanske knjižne vzajemnosti.

Danes ne dostavljamo tem besedam nič drugega, kakor prošnjo do čitateljev, naj sami o njih sodijo. Poleg resničnih in dobrih opazek, katere pa pozna vsak več slovenski čitatelj in pisatelj, ponuja nam nasvete in oblike, katerih nikakor ne odobrujemo, in ki le kažejo, kam pride naša slovanska pisava, ako dela jezik vsakdo na svojo roko. (Dalje.)

Krištof Kolumb. Prav te mesece se spominjamo po vsem svetu moža, ki je odkril »novi svet«, Ameriko. V časopisih, na shodih, v slavnostih, v pisnih, v govorih imenujejo svetni in cerkveni poglavarji ime ubogega nekdanjega mornarja, poznejšega admirala in podkralja Kolumba. Rodil se je v Genovi na Laškem okoli leta 1456. in se

pisal: Christoforo Colombo, pozneje pa, ko je stopil v špansko službo, Christobal Colon. Po mnogih težavah je mogel odriniti dné 3. avgusta l. 1492. iz Palos-a (na Španskem) s tremi malimi ladjami z namenom, da bi prišel v Indijo. A ni prišel v Indijo, ampak došel je dné 12. oktobra na otok Guanahani (San Salvador), odkril potem otoka Kubo in Haiti in tako pokazal Evropecem pot v Ameriko.

Vsi zgodovinarji se strinjajo v tem, da je bil Kolumb blagega značaja, poleg tega vstrajen in pogumen. Ko bi ne bil tak, nikdar bi ne bil prišel do svojega zmotra. Bil je tudi pobožen mož, ud tretjega reda, in storili so se bili že koraki v ta namen, da bi ga proglasili za svetnika. A ta misel se menda ne bode zvršila, ker pač ni dovolj gradiva za potrebne dokaze. Žal, da nimamo zanesljive slike Krištofa Kolumba. Kar podajemo danes čitateljem, povzeli smo od drugodi brez odgovornosti in pričevanja, da je bil res čisto tak. Bodi pa vsaj nekaj, da po svoje poslavimo spomin slavnega Kolumba.

Prošnja.

Potujoč po domovini sem naletel večkrat na razne lepe slike, katere sem si izprosil v porabo za »Dom in Svet«. Koliko blaga je pa še skritega in neznanega! Najvljudneje prosim, naj mi dpošiljajo prijatelji domovine (če tudi niso listu prijazni) take slike, da jih polagoma objavim v čast Slovincem. Najljubše so mi pokrajinske slike in portreti mož, vzlasti Slovencev in drugih Slovanov. Prosim, da bi mi rodoljubi vsaj poročali, ako so tu in tam kaj zasledili.

Kdor hoče tako uredniku pomóči, kaže pravo domoljubje — v dejanju. Da, »Dom in Svet« pozná nekaj prijateljev domače umetnosti, ki so mu posodili svoje zbirke in mu vneli pogum za domovinsko delo. A takih je — malo, malo.

Vse stroške itd. rad povrnem. Posebno rad postrežem z letnikom II. in IV. našega lista kot nagrado za take in jednake usluge.

Za čast Božjo! Za čast mile naše domovine!

Urednik.

